

Digitalitzar la cultura o repensar-la?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 26/09/2023 - 12:32 | Última modificació: 30/03/2026 - 10:54

El debat sobre cultura digital ja no gira només al voltant de les eines. El que està en joc és si som capaços d'entendre el digital com un ecosistema cultural amb implicacions polítiques, educatives i territorials.

L'art i la cultura en l'era digital no només incorporen noves tecnologies. Estan transformant les formes de treball, de gestió i de mediació, fins al punt que moltes de les fronteres que estructuraven el sector han quedat desdibuixades. Aquesta transformació ha alimentat, en els darrers anys, un conjunt creixent d'estudis i reflexions que expressen una inquietud compartida: què vol dir fer política cultural en un entorn digital?

El número 58 de la revista de l'Observatoire des politiques culturelles s'endinsa en aquesta pregunta amb un dossier extens sobre cultura digital. Hi apareixen qüestions que afecten directament les pràctiques artístiques, com la dificultat de conservar o exposar arts híbrides en institucions pensades per a altres formats. També s'hi aborden els canvis en la mediació cultural, les noves relacions entre artistes i públics o l'aparició d'ecosistemes culturals que ja no es poden llegir només en clau física o territorial.

Els 26 articles del monogràfic no es limiten a descriure transformacions. Apunten cap a dilemes de fons. Com acompanyar els joves en la construcció d'un criteri propi davant les tecnologies. Com assumir que la digitalització no és immaterial, que sempre hi ha infraestructures, treball i decisions al darrere. I, sobretot, com evitar una lectura tecnològica simplificada que redueixi el digital a una eina neutra.

En aquest punt, els coordinadors del número plantegen una pregunta que desplaça el marc habitual: potser ja no es tracta de veure el digital com un instrument d'innovació o comunicació, sinó de reconèixer-lo com un material artístic i com un ecosistema cultural amb dinàmiques pròpies.

Aquesta mirada es concreta en l'editorial del dossier, que formula onze dilemes per a les polítiques culturals en l'entorn digital. No són qüestions tècniques. Interpel·len directament els fonaments de les polítiques culturals tal com les hem conegut: què vol dir accés, què vol dir mediació, què vol dir institució en un context on els límits entre producció, circulació i recepció s'han reconfigurat.

El conjunt del número apunta, en última instància, cap a una idea clara: la transició digital no és només un procés d'adaptació. Demana una relectura de les polítiques culturals des d'una lògica més transversal, capaç d'articular educació, tecnologia i territori. I situa les administracions davant d'una decisió que ja no es pot ajornar: si el digital és un ecosistema cultural, quin lloc ocupa dins l'agenda pública?

“The Sounds of the World” del matemàtic i artista digital Francesc Martí | fmarti.xyz

Idea central

El repte no és incorporar el digital a la cultura, sinó assumir-lo com un ecosistema que obliga a repensar les polítiques culturals.

Cita bibliogràfica:

Pignot, L., Vergès, E. (coords.). (2021). L'art d'humaniser la civilisation numérique. *L'Observatoire des politiques culturelles*, 58. observatoire-culture.net [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: innovació cultural

Etiquetes: pensament cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2023/09/observatoire%20>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] http://www.observatoire-culture.net/rep-revue/rub-sommaire/ido-72/l_art_d_humaniser_la_civilisation_numerique.html

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/9249>